

Møte tirsdag den 6. juni kl. 10.12President: **Berit Brørby**

Dagsorden (nr. 29):

1. Innstilling fra energi- og miljøkomiteen om lov om endringer i lov 28. juni 2002 nr. 61 om felles regler for det indre marked for naturgass, i lov 29. november 1996 nr. 72 om petroleumsvirksomhet (petroleumsloven) og i somme andre lover (Innst. O. nr. 67 (2005-2006), jf. Ot.prp. nr. 57 (2005-2006))
2. Innstilling fra energi- og miljøkomiteen om lov om endringer i lov 29. juni 1990 nr. 50 om produksjon, omforming, overføring, omsetning, fordeling og bruk av energi m.m. (energiloven) (Innst. O. nr. 68 (2005-2006), jf. Ot.prp. nr. 61 (2005-2006))
3. Innstilling fra energi- og miljøkomiteen om lov om beredskapslagring av petroleumsprodukt (Innst. O. nr. 69 (2005-2006), jf. Ot.prp. nr. 80 (2005-2006))
4. Referat

Valg av settepresident

Presidenten: Presidenten vil foreslå at det velges en settepresident for Odelstingets møter i inneværende uke samt tirsdag 13. juni – og anser det som vedtatt.

Presidenten vil foreslå Gunn Olsen. – Andre forslag foreligger ikke, og Gunn Olsen anses enstemmig valgt som settepresident for Odelstingets møter i inneværende uke samt tirsdag 13. juni.

Statsråd **Odd Roger Enoksen** overbrakte 2 kgl. proposisjoner (se under Referat).

Sak nr. 1

Innstilling fra energi- og miljøkomiteen om lov om endringer i lov 28. juni 2002 nr. 61 om felles regler for det indre marked for naturgass, i lov 29. november 1996 nr. 72 om petroleumsvirksomhet (petroleumsloven) og i somme andre lover (Innst. O. nr. 67 (2005-2006), jf. Ot.prp. nr. 57 (2005-2006))

Presidenten: Ingen har bedt om ordet.
(Votering, se side 281)

Sak nr. 2

Innstilling fra energi- og miljøkomiteen om lov om endringer i lov 29. juni 1990 nr. 50 om produksjon, omforming, overføring, omsetning, fordeling og bruk av energi m.m. (energiloven) (Innst. O. nr. 68 (2005-2006), jf. Ot.prp. nr. 61 (2005-2006))

Presidenten: Etter ønske fra energi- og miljøkomiteen vil presidenten foreslå at taletiden begrenses til 40 minutter

og fordeles med inntil 5 minutter til hvert parti og inntil 5 minutter til statsråden.

Videre vil presidenten foreslå at det gis anledning til replikkordskifte på inntil 3 replikker etter statsrådets innlegg innenfor den fordelte taletid.

Videre blir det foreslått at de som måtte tegne seg på talerlisten utover den fordelte taletid, får en taletid på inntil 3 minutter.

– Det anses vedtatt.

Åse Gunhild Woie Duesund (KrF) [10:14:07]: I St.meld. nr. 18 for 2003-2004, Om forsyningsikkerheten for strøm mv., ble det varslet fra departementet at det ville bli tatt initiativ til endring av energiloven. Endringsforslaget skulle gi grunnlag for å kunne regulere prisfastsettelsen for kraft levert i henhold til bestemmelsen om leveringsplikt.

Det er dette som ligger til grunn for forslagene i proposisjonen vi har til behandling i dag. Målet med endringsforslaget og de nærmere forskriftene er å beskytte forbrukerne. Det åpnes for at det gjennom forskrift kan fastsettes nærmere bestemmelser om leveringsplikt for strøm, herunder priser, konsesjonærenes og sluttbrukernes vilkår, gjennomføring, organisering og informasjon. Den foreslåtte endringen skal bl.a. redusere risikoen for sluttkunden i den perioden hvor han eller hun ikke har noe annet valg enn å ha leveringspliktig kraftleveranse fra det lokale nettselskapet. Leveringspliktig kraftleveranse er hovedsakelig aktuelt ved konkurs hos kraftleverandør, ved opphør av kraftleveranser, ved flytting av kundeforhold eller når ikke avtale med ordinær kraftleverandør kan inngås på grunn av tidligere betalingsmislighold. Leveringsplikten er ment å være tidsbegrenset.

Komiteen forutsetter at dette gjøres gjennom forskrift. Videre forutsettes det at dette ikke gir økte kostnader for nettselskapene, da levering av kraft ikke er nettselskaperens kjernevirksomhet.

En viktig del av bestemmelsen er å få kunder fra leveringsplikt til ordinære kraftleveringsavtaler. Her er det en samlet komite som støtter departementets forslag om å styrke nettselskapenes informasjonsansvar. Innføring av toveiskommunikasjon vil redusere behovet for bestemmelser knyttet til leveringsplikt. Vi bør derfor satse på utbygging av toveiskommunikasjon i strømmettet. Det vil bidra til mer bevissthet om eget forbruk og føre til mindre bruk av energi.

I proposisjonen foreslås det nye generelle bestemmelser i energiloven om krav om selskapsmessig og funksjonelt skille til organisering av kraftselskaper, for å skille mellom monopolbasert nettvirksomhet og annen virksomhet. Departementet viser til St.meld. nr. 15 for 2004-2005, om konkurransepolitikken, hvor det ble varslet nye krav om selskapsmessig og funksjonelt skille mellom nettvirksomhet og konkurranseutsatt virksomhet i kraftselskaper, for å sikre at markedet og konkurransen i kraftmarkedet fungerer best mulig.

Departementet foreslår et selskapsmessig skille for vertikalintegreerte selskaper der selskaper har mer enn 100 000 kunder. Dette er i tråd med kravene i eldirektivet.

Overstiger antallet 100 000, må nettvirksomheten skilles ut i ett eller flere rene nettselskaper uten omsetning eller produksjon av energi.

Et flertall i komiteen, bestående av Arbeiderpartiet, Sosialistisk Venstreparti, Kristelig Folkeparti og Senterpartiet, slutter seg til dette. Forbrukerrådet og Konkurransetilsynet mener grensen for selskapsmessig skille bør gå vesentlig lavere, på 10 000 kunder. Norges vassdrags- og energidirektorat mener skillet bør gå ved 20 000 kunder. Dette var også forslagene sendt på høring av Bondevik II-regjeringen. Et bredt flertall av høringsinstansene fra bransjen og kommuner støtter derimot det direktivet foreslår, og departementets forslag om 100 000. Flertallet i komiteen har derfor etter en helhetsvurdering gått inn for å støtte departementets forslag.

Kristelig Folkeparti mener det er viktig med et klart skille mellom produksjon, omsetning og nettvirksomhet for at markedet skal kunne fungere innenfor kraftomsetningen. Et effektivt marked forutsetter at mulighetene for uheldig krysssubsidiering i vertikalt integrerte selskaper elimineres.

Komiteens tilråding er at Odelstinget gjør vedtak til lov om endringer i energiloven, lov av 29. juni 1990 nr. 50, som det står i innstillingen.

Torny Pedersen (A) [10:19:33]: Ot.prp. nr. 61 for 2005-2006 inneholder flere lovendringer, også endringer i forhold til EU-direktivet. Høringsinstansene har for det meste vært positive til endringene.

EBL sier bl.a. at de er positive til at energiselskapene får betingelser som gir muligheter for næringsutvikling lokalt og regionalt. Deres innvendinger mot proposisjonen er den stramme reguleringen av konsernsjefens mulighet til å sitte i datterselskapenes styre.

Det som det er uenighet om etter høringsrunden, er om norske kraftselskaper som driver både monopolbasert nettvirksomhet og produksjon/konkurransutsatt virksomhet, skal underlegges strengere krav til selskapsmessig og funksjonelt skille enn det EU-direktivet tilsier. Her viser Regjeringen til St.meld. nr. 15 for 2004-2005, om konkurransepolitikken, hvor Bondevik II-regjeringen varslet nye krav om selskapsmessig og funksjonelt skille.

EU-direktivet foreslår et selskapsmessig skille der selskapene har mer enn 100 000 kunder, abonnenter, mens Bondevik II-regjeringens forslag var ned til 10 000 kunder. Dette har Fremskrittspartiet og Høyre fremmet forslag om i saken som vi behandler i dag, selv om det var en enstemmig komite som under behandlingen av meldingen om konkurransepolitikken mente at kraftbransjen kunne få ekstrakostnader grunnet pålagt omorganisering i bransjen som følge av nye selskapsmessige og funksjonelle krav for kraftselskapene.

Det reelle spørsmålet er om aktørene som har både nettvirksomhet og kraftproduksjon, driver med krysssubsidiering, og om dette svekker konkurransen i markedet og er prisdrivende i forhold til sluttbrukerne. I St.meld. nr. 15, om konkurransepolitikken, skriver regjeringen Bondevik II i en fotnote at «det er svært usannsynlig at

noen har insentivene til den type atferd». Da er vi inne på tilliten til vertikalt integrerte selskaper.

Bondevik II-regjeringen sa også at sluttbrukermarkedet er nasjonalt og i all hovedsak preget av nasjonale aktører, og at mange av aktørene har egen produksjonsvirksomhet. Konkurransen mellom aktørene i sluttbrukermarkedet regnes som velfungerende. Jeg ser da ingen grunn til at Norge skal gå ned til 10 000 kunder og overprøve EU-direktivet, når dagens marked er velfungerende.

Derfor er jeg meget fornøyd med at den rød-grønne regjeringen ikke vil tvinge gjennom en omorganisering av mindre selskaper, men forholde seg til EU-direktivet. Da er det seks selskaper i Norge med over 100 000 kunder, og de er allerede dannet som konsern.

Dersom Fremskrittspartiet og Høyres forslag ble gjennomført, med 10 000 kunder, ville det ha fått konsekvenser ved at innarbeidede ledelsesstrukturer ble splittet og kompetansetiljøene oppløst. Etter min mening ville dette ha medført et større byråkrati og utgifter som til sist ville bli lagt på sluttbruker. Selskapene har også i dag et ansvar i forhold til krysssubsidiering, bl.a. med strenge regler for delt regnskap.

Komiteen er altså splittet i konklusjonen om når selskapsmessig skille skal inntre. Resten av proposisjonen er det stort sett enighet om.

Vi skal fortsatt tilstrebe å ha et effektivt kraftmarked og en effektiv utnyttelse og utvikling av nettet i alle ledd. Derfor er det avgjørende viktig at NVE og Konkurransetilsynet fører tilsyn og følger opp også i framtiden.

Jeg er glad for at komiteen forholder seg til innholdet i proposisjonen når det gjelder outsourcing, der departementet forutsetter at aktører med konsesjon etter energiloven skal ha egne ansatte som har all nødvendig kompetanse til å forvalte virksomhetens plikter etter lov, forskrift, konsesjoner og avtaler. Dette er en meget viktig sak for Arbeiderpartiet.

Jeg registrerer med tilfredshet at fungerende saksordfører, fra Kristelig Folkeparti, legger hele proposisjonens innhold til grunn og dermed er med på å styrke flertallet for et fortsatt velfungerende kraftmarked. Arbeiderpartiet mener fortsatt at et sterkt nasjonalt og desentralisert offentlig eierskap når det gjelder kraftselskapene, er den beste løsningen for nasjonen.

Torbjørn Andersen (FrP) [10:24:53]: Flere representanter har nå belyst sakens substans ganske inngående, så jeg ber bare om ordet til en kort kommentar fra Fremskrittspartiets side, for det hersker ingen stor uenighet i komiteen når det gjelder denne saken.

For å skape et best mulig fungerende marked for elektrisk kraft, eller strøm, er det en forutsetning at det er et klart mulig skille mellom produksjon, omsetning og nettdistribusjon av elektrisk kraft. Det er derfor viktig at det stilles klare lovmessige krav til både selskapsmessig og funksjonelt skille i vertikalt integrerte selskaper, ikke minst for å unngå en uheldig krysssubsidiering mellom produksjon og nettvirksomhet. Majoriteten av sluttbrukerne i distribusjonsnettet i Norge er allerede tilknyttet nettselskaper som er organisert som selvstendige juridiske

enheter, så i så måte representerer loven ikke noen store endringer ut fra de gjeldende realiteter. Jeg viser for øvrig til representanten Åse Gunhild Woie Duesunds innlegg på vegne av saksordføreren, og til andre innlegg som er holdt før mitt, vedrørende detaljene i lovendringsforslaget.

Lovforslaget bygger på minimumsbestemmelsene ifølge EUs regelverk på området, og i Fremskrittspartiet tar vi selvsagt dette til etterretning. Men Fremskrittspartiet er prinsipielt av den oppfatning at hensynet til forbrukeren alltid er meget viktig, så også i denne sak. Derfor er Fremskrittspartiet av den oppfatning at man burde lovfeste krav til selskapsmessig skille, jf. § 4-6, annerledes enn direktivets minstekrav, som lovforslaget bygger på, med en grense på 100 000 nettkunder. Fremskrittspartiet mener at grensen bør settes lavere, f.eks. 10 000 nettkunder. I utgangspunktet var det også ønskelig at kravet om funksjonelt skille, jf. § 4-7, burde settes lavere enn 100 000 nettkunder.

Fremskrittspartiet støtter dessuten Høyres forslag om selskapsmessig og funksjonelt skille ved 10 000 nettkunder med den begrunnelse at § 4-7 direkte henviser til § 4-6, og at Fremskrittspartiet uansett er for en grense på 10 000 kunder for et selskapsmessig skille.

Fremskrittspartiet ønsker av disse grunner å stemme imot § 4-6 første ledd første punktum i innstillingen.

Avslutningsvis tar jeg da opp de forslag i innstillingen der Fremskrittspartiet er medforslagsstiller.

Presidenten: Representanten Torbjørn Andersen har tatt opp de forslag han refererte til.

Heidi Sørensen (SV) [10:28:11]: La meg først slutte meg til det som fungerende saksordfører sa, og til det som ble sagt av representanten fra Arbeiderpartiet.

Denne proposisjonen berører faktisk noen viktige spørsmål knyttet til utviklingen av energibransjen i Norge, og er også etter mitt syn en proposisjon som tar for seg viktige ting i forhold til det som har med forbrukerne å gjøre. I den sammenheng er jeg glad for at det er en enstemmig komite som stiller seg bak at man ønsker en satsing på utbygging av toveiskommunikasjon i strømmettet. Økt bruk av det kan både bidra til bevisstgjøring om eget forbruk og ha gode ønøkevinster.

Det største spørsmålet, og spørsmålet det er størst uenighet om i komiteen, går på det med selskapsmessig skille. Vi støtter fullt og helt det som blir lagt fram fra Regjeringen. Dette vil være med og prege hvordan kraftbransjen i Norge vil se ut for framtiden. Hvis man av rene forbrukermessige hensyn, slik som Forbrukerrådet hadde ønsket, hadde gått ned til et selskapsmessig skille som skulle ha gjeldt alle med helt ned til 10 000 kunder, ville det etter mine begreper ha ført til en overbyråkratisering av bransjen og vært uhenksom, noe som til syvende og sist igjen også ville ha kunnet ramme forbrukere.

La meg også si at jeg er glad for at flertallet viser til at departementet i proposisjonen forutsetter at aktører med konsesjon etter energiloven skal ha egne ansatte som har all nødvendig kompetanse til å forvalte virksomhetens plikter etter lov, forskrift, konsesjoner og avtaler. Dette er

et viktig spørsmål for SV i spørsmålet om outsourcing i bransjen.

La meg også si at jeg er glad for at Kristelig Folkeparti er med og styrker flertallet for denne loven. Jeg har også registrert at representanten fra Venstre har betenkeligheter med den grensen som i utgangspunktet ble sendt ut på høring fra regjeringen Bondevik.

Børge Brende (H) [10:30:42]: Det er viktig med et klart skille mellom de som står for produksjon, og de som står for nettvirksomhet i elektrisitetsbransjen. Det er fordi man er opptatt av forbrukere og kunder, og fordi det er en framtidrettet næringspolitikk. Vi ser tøffere konkurranse fra utlandet på stort sett alle områder, og da er det å ha tilgang på energi til konkurransedyktige priser en viktig faktor for å sikre norske arbeidsplasser.

Det er selvsagt ikke noen tilfeldighet at de faglige instansene – ikke de politiske, men de faglige instansene, slike som NVE – har ønsket en annen grense når det gjelder å sette klare lovmessige krav til selskapsmessig og funksjonelt skille av vertikalt integrerte kraftselskaper. NVE har valgt å gå for en grense på 20 000. Forbrukerrådet har valgt en grense på 10 000.

Jeg synes det er svært viktig at man i loven også setter klare grenser for hvordan man skal kunne unngå mulig uheldig kryssubsidiering mellom monopoldelen, som altså er nettet, og produksjonsdelen. Jeg antar at Regjeringen, når man nå har falt ned på et annet syn, i alle fall vil forsøke å ivareta de konkurransemessige elementene best mulig innenfor de grenser som man da setter.

Jeg tror at man svekker konkurransen gjennom de løsningene man her har valgt. Jeg hadde foretrukket at man lovmessig hindret den type kryssubsidiering, for, som sagt, i en internasjonal konkurransesituasjon, hvor det blir større krav til at Norge skal ha en god skole, en mer næringsrettet forskning og gode og effektive veiforbindelser, er det faktisk også slik at hvis man i Distrikts-Norge skal betale mer for elektrisiteten fordi man har en mulighet til å kryssubsidiere, siden man ikke har laget dette lovmessige skillet, gjør man seg selv en bjørnetjeneste. Norske bedrifter vil i så fall risikere å stille ti meter bak de andre når man skal springe om kapp på 60-meteren. Og stiller man ti meter bak, kan man selvsagt vinne, men det er en fordel hvis man skal gjøre det bra på 60-meteren, å stille på samme startstrek, for da å komme først i mål og sikre norske arbeidsplasser, og ikke minst norsk næringsliv.

Statsråd Odd Roger Enoksen [10:33:49]: Regjeringens forslag om endringer i energiloven er i hovedsak nødvendige lovtilpasninger for å gjennomføre EUs nye lovgivning for gass- og kraftmarkedene – den såkalte energimarkedspakken. Energimarkedspakken består av to nye direktiver om felles regler for både det indre marked for elektrisitet og for naturgass og en ny forordning om grenseoverskridende handel med elektrisitet. I tillegg kommer kommisjonsvedtak om etablering av en europeisk regulatorgruppe for elektrisitet og gass.

Det første direktivet i EU om en markedsbasert kraftomsetning ble innlemmet i EØS-avtalen i 1999. Direkti-

vet var et minimumsdirektiv for å innføre markedsbasert kraftomsetning innenfor EU. Norge hadde allerede gjennom energiloven et lovverk som la til rette for et markedsbasert kraftsystem. Energimarkedspakken innebærer langt mer konkrete og detaljerte regler fra EUs side for regulering av ulike sider ved et system for markedsbasert kraftomsetning. Sentralt står spørsmålene om nettselskapenes oppgaver, organisering, tariffier og vilkår for nettadgangen og ikke minst regulatorens oppgaver.

For Norges del medfører energimarkedspakken i hovedsak bare behov for mindre justeringer av lovverket. Det er særlig eldirektivets regler om krav til selskapsmessig og funksjonelt skille for vertikalt integrerte kraftselskaper som har hatt størst oppmerksomhet.

Det nye eldirektivet krever selskapsmessig og funksjonelt skille mellom monopolbasert nettvirksomhet og konkurranseutsatt produksjon og omsetning av kraft. Siden innføring av energiloven har NVE satt krav om selskapsmessig skille ved sammenslåing, oppkjøp mv. når nettvirksomhet og konkurranseutsatt virksomhet er involvert.

I St.meld. nr. 15 for 2004-2005, Om konkurransepolitikken, varslet Bondevik II-regjeringen strengere krav til selskapsmessig og funksjonelt skille mellom nettvirksomhet og konkurranseutsatt virksomhet i kraftselskapene enn minimumskravene i direktivet. Forslag ble sendt ut på høring av Bondevik II-regjeringen i juni 2005. Under høringen framkom det sterke innsigelser til forslaget fra flere hold. I tråd med minimumskravet i direktivet og på bakgrunn av høringsuttalelsene foreslår Regjeringen å sette grensen for krav til selskapsmessig og funksjonelt skille som følge av direktivet til 100 000 nettkunder.

Forslaget fra regjeringen Bondevik II om å sette en grense på 20 000, alternativt 10 000 nettkunder, ville medført tvangsmessig omorganisering av flere lokalt og regionalt eide kraftselskap. Dette er etter min mening ikke ønskelig, primært fordi kostnadene for de minste kraftselskapene vil bli for høye. Spørsmålet om hvorvidt omorganiseringer innenfor sektoren skulle være basert på frivillighet eller tvang, stod sentralt i debatten allerede ved vedtagelsen av energiloven i 1990. Helt siden den gang har det vært en forutsetning politisk at omorganiseringer innenfor sektoren i størst mulig grad skal være basert på frivillighet. Dette har også til nå vært styrende for NVEs praksis i slike saker.

Regjeringens forslag om å sette grensen til 100 000 nettkunder for tvungen omorganisering må derfor ses i sammenheng med forslaget om å videreføre dagens praksis etter energiloven, med adgang til å stille krav om selskapsmessig skille ved sammenslåing mv. som utløser konsesjonsplikt etter energiloven. Krav til selskapsmessig skille for selskaper med mindre enn 100 000 nettkunder vil da kunne stilles ved omorganiseringer eierne selv setter i gang, framfor ved en lovpålagt tvangsmessig omorganisering av disse mindre selskapene. Denne praksisen får nå en klarere forankring i loven.

Formålene bak krav til selskapsmessig og funksjonelt skille er å motvirke faren for ulovlig kryssubsidiering og diskriminerende atferd fra nettselskapene. Jeg mener at dette kan motvirkes allerede gjennom eksisterende regu-

lering av nettvirksomheten og de tiltak som er foreslått for å styrke håndhevingen av bl.a. kravene til nettselskapenes nøytralitet.

Avslutningsvis vil jeg knytte noen kommentarer til forslaget om å innføre lovhjemmel for nettselskapenes vilkår for kraft levert i henhold til leveringsplikten. Forslaget må ses i sammenheng med de endringer i forbrukerkjøpsloven som nylig ble vedtatt av Stortinget for å styrke forbrukernes kontraktsrettslige stilling. Forbrukerne gis nå ytterligere beskyttelse. Med grunnlag i lovendringen vil vi skjerpe vilkårene for nettselskapenes leveringsplikt i tilfeller der kontrakten med kraftleverandøren av ulike grunner opphører, f.eks. ved eventuell konkurs eller flytting.

Presidenten: Det blir replikkordskifte.

Torbjørn Andersen (FrP) [10:38:39]: Det er stor enstemmighet i komiteen i denne saken, men det er riktig som statsråden sier, at striden i denne saken går på hvor grensen skal gå når det gjelder selskapsmessig skille for nettvirksomheten.

Statsråden nevnte at det ville medført omorganisering og forholdsvis store omkostninger hvis en skulle sette kravet lavere enn til 100 000 kunder. Men er det ikke etter statsrådets oppfatning slik at de konkurransemessige elementene hadde blitt bedre ivaretatt hvis man hadde satt et skille ikke som nå, ved 100 000 kunder, men f.eks. ved 10 000? Ville det ikke ha vært i forbrukerens interesse å få ned denne grensen, da dette ville omfattet flere nettselskaper?

Statsråd Odd Roger Enoksen [10:39:52]: Jeg skal selvsagt ikke helt utelukke at det kan ha betydning for konkurransemessige forhold. Men det vi har gjort, er å prøve å ta ulike hensyn, ta størst mulig grad av hensyn til forbrukerne – som det skal tas hensyn til – samtidig som vi også må erkjenne at vi har et stort antall relativt små kraftselskap i Norge som vil bli omfattet av en omorganisering hvis man setter kravet på 20 000 eller 10 000 kunder. Det ville medført ekstra kostnader og ekstra byråkrati for disse selskapene, som igjen ville ført til økte kostnader for de forbrukerne som gjør seg nytte av disse selskapenes tjenester. Derfor har vi valgt å legge oss på EUs minimumsdirektiv, i tillegg til at vi søker å ivareta forbrukernes interesser gjennom de innarbeidede ordninger, f.eks. gjennom kontroll av monopolvirksomheter og også når det gjelder f.eks. posisjoner i ledende stillinger, som i styresammenheng – som ett eksempel.

Presidenten: Flere har ikke bedt om ordet til replikk. Flere har heller ikke bedt om ordet til sak nr. 2.
(Votering, se side 282)

S a k n r . 3

Innstilling frå energi- og miljøkomiteen om lov om beredskapslagring av petroleumsprodukt (Innst. O. nr. 69 (2005-2006), jf. Ot.prp. nr. 80 (2005-2006))

Presidenten: Ingen har bedt om ordet.
(Votering, se side 284)

Etter at det var ringt til votering, uttalte
presidenten: Odelstinget går da til votering i sakene
nr. 1–3.

Votering i sak nr. 1

Komiteen hadde innstilt til Odelstinget å gjøre slikt
vedtak til

I o v

om endringar i lov 28. juni 2002 nr. 61 om felles
regler for det indre marked for naturgass, i lov
29. november 1996 nr. 72 om petroleumsvirksomhet
(petroleumsloven) og i somme andre lover

I

I lov 28. juni 2002 nr. 61 om felles regler for det indre
marked for naturgass vert det gjort slike endringar:

Tittelen på lova skal lyde:

Lov om felles regler for det indre marked for naturgass
(*naturgassloven*)

Overskrifta romertall I vert oppheva.

§ 2 bokstav b skal lyde:

overføring, transport av naturgass gjennom et høy-
trykkgassrørledningsnett, *unntatt oppstrøms gassrørled-
ningsnett*, med sikte på levering til kunder,

§ 2 bokstav c skal lyde:

distribusjon, *transport* av naturgass gjennom lokale
eller regionale gassrørledningsnett, med sikte på levering
til kunder,

§ 2 bokstav f skal lyde:

system, ethvert overførings- eller distribusjonsnett,
LNG-anlegg eller lageranlegg som eies eller drives av et
naturgassforetak, *lagring i rørledning og foretakets an-
legg* som yter tilknyttede tjenester, *samt tilknyttede fore-
taks anlegg* som er nødvendig for å gi adgang til overfö-
ring, distribusjon og LNG,

§ 2 ny bokstav g skal lyde:

*LNG-anlegg, en terminal som brukes til omdanning av
naturgass til væske eller import, lossing og regassifise-
ring av LNG, herunder tilleggstjenester og midlertidig
lagring som er nødvendig for regassifiseringen og den
påfølgende levering til overføringsnettet, men skal ikke
omfatte noen del av LNG-terminaler som brukes til lag-
ring,*

§ 2 ny bokstav h skal lyde:

*kvalifiserte kunder, alle kunder hjemmehørende i en
EØS-stat, unntatt husholdningskunder. Fra og med 1. juli
2007 alle kunder.*

§ 3 skal lyde:

§ 3. *Adgang til system*

*Kongen kan bestemme at naturgassforetak og kvalifi-
serte kunder skal ha rett til adgang til systemet.*

§ 4 skal lyde:

§ 4. *Myndighet til å gi forskrifter*

*Kongen gir nærmere regler til gjennomføring og utfyl-
ling av denne lov, herunder nærmere bestemmelser om
retten til adgang til systemet og andre utfyllende bestem-
melser om driften av systemet, slik som krav til naturgass-
foretakenes virksomhet, konsesjon, regnskap, forbruker-
beskyttelse, uavhengig regulator og behandling av tvis-
ter, saksbehandlingsfrister og utsatt iverksetting av ved-
tak.*

§ 5 skal lyde:

§ 5. *Tilbakekall eller endring av tillatelse*

*Ved overtredelse av denne lov, forskrift gitt i medhold
av loven, fastsatte vilkår eller gitte pålegg, kan departe-
mentet tilbakekalle eller endre tillatelse gitt i medhold av
loven her.*

Ny § 6 skal lyde:

§ 6. *Tvangsmulkt*

*Ved overtredelse av denne lov eller pålegg gitt i med-
hold av loven, kan departementet eller den departementet
bemyndiger, ilegge tvangsmulkt.*

*Tvangsmulkt tilfaller staten og er tvangsgrunnlag for
utlegg.*

*Kongen gir regler om tvangsmulktenes størrelse, varig-
het og andre bestemmelser om fastsettelse og gjennomfö-
ring.*

Ny § 7 skal lyde:

§ 7. *Ny vurdering av loven*

*Innen 2014 skal departementet gjennomgå loven for å
vurdere behovet for en nærmere lovregulering på lovens
område.*

Overskrifta romertall III vert oppheva.

Ny § 8 skal lyde:

§ 8 *Ikrafttredelse*

Loven gjelder fra den tid Kongen bestemmer.

II

I lov 29. november 1996 nr. 72 om petroleumsvirk-
somhet (petroleumsloven) med seinare endringar vert det
gjort slike endringar:

§ 1-6 bokstav l skal lyde:

kontinentalsokkelen, havbunnen og undergrunnen i de
undersjøiske områder som strekker seg utover norsk sjö-

territorium gjennom hele den naturlige forlengelse av landterritoriet til ytterkanten av kontinentalmarginen, men ikke kortere enn 200 nautiske mil fra grunnlinjene som sjøterritoriets bredde er målt fra, likevel ikke utover midtlinjen i forhold til annen stat *med mindre annet følger av folkerettens regler for kontinentalsokkel utenfor 200 nautiske mil fra grunnlinjene eller overenskomst med vedkommende stat.*»

§ 1-6 bokstav o skal lyde:

kvalifiserte kunder, *alle kunder hjemmehørende i en EØS-stat, unntatt husholdningskunder. Fra og med 1. juli 2007 alle kunder.*

III

I lov 21. juni 1963 nr. 12 om vitenskapelig utforskning og undersøkelse etter og utnyttelse av andre undersjøiske naturforekomster enn petroleumsforekomster skal § 1 første ledd lyde:

Denne lov gjelder vitenskapelig utforskning av havbunnen og grunnen under denne og undersøkelse etter og utnyttelse av andre undersjøiske naturforekomster enn petroleumsforekomster i indre norsk farvann, på norsk sjøterritorium og på kontinentalsokkelen. Med kontinentalsokkelen menes havbunnen og undergrunnen i de undersjøiske områder som strekker seg ut over norsk sjøterritorium gjennom hele den naturlige forlengelse av landterritoriet til ytterkanten av kontinentalmarginen, men ikke kortere enn 200 nautiske mil fra grunnlinjene som sjøterritoriets bredde er målt fra, likevel ikke utover midtlinjen i forhold til annen stat *med mindre annet følger av folkerettens regler for kontinentalsokkel utenfor 200 nautiske mil fra grunnlinjene eller overenskomst med vedkommende stat.*

IV

I lov 17. desember 1976 nr. 91 om Norges økonomiske sone vert det gjort slike endringer:

§ 1 andre ledd skal lyde:

Yttergrensen for den økonomiske sone trekkes i en avstand av 200 nautiske mil (én nautisk mil = 1852 meter) fra de grunnlinjer som til enhver tid er fastsatt, likevel ikke ut over midtlinjen i forhold til andre stater *med mindre annet følger av overenskomst med vedkommende stat.*

§ 2 andre ledd skal lyde:

Opprettelse av den økonomiske sone endrer ikke innholdet i eller anvendelsesområdet for lov 21. juni 1963 nr. 12 om vitenskapelig utforskning og undersøkelse etter og utnyttelse av andre undersjøiske naturforekomster enn petroleumsforekomster og lov 29. november 1996 nr. 72 om petroleumsvirksomhet eller forskrifter gitt i medhold av disse lover.

V

Lova blir sett i verk frå den tid Kongen fastset.

V o t e r i n g :

Komiteens innstilling ble enstemmig bifalt.

Presidenten: Det votes over lovens overskrift og loven i sin helhet.

V o t e r i n g :

Lovens overskrift og loven i sin helhet ble enstemmig bifalt.

Presidenten: Lovvedtaket vil bli sendt Lagtinget.

Votering i sak nr. 2

Presidenten: Under debatten er det satt fram to forslag. Det er

- forslag nr. 1, fra representanten Torbjørn Andersen på vegne av Fremskrittspartiet, Høyre og Venstre
- forslag nr. 2, fra representanten Torbjørn Andersen på vegne av Fremskrittspartiet og Høyre.

Forslag nr. 1, fra Fremskrittspartiet, Høyre og Venstre, lyder:

«Stortinget ber Regjeringen fremme forslag om et selskapsmessig skille av vertikalt integrerte selskaper som bedre ivaretar forbrukernes interesser.»

Forslag nr. 2, fra Fremskrittspartiet og Høyre, lyder:

«Stortinget ber Regjeringen fremme forslag om et selskapsmessig og funksjonelt skille for vertikalt integrerte selskaper med mer enn 10 000 nettkunder.»

Forslagene blir i samsvar med forretningsordenens § 30 fjerde ledd å sende Stortinget.

Komiteen hadde innstilt til Odelstinget å gjøre slikt vedtak til

I o v

om endringer i lov 29. juni 1990 nr. 50 om produksjon, omforming, overføring, omsetning, fordeling og bruk av energi m.m. (energiloven)

I

I lov 29. juni 1990 nr. 50 om produksjon, omforming, overføring, omsetning, fordeling og bruk av energi m.m. (energiloven) gjøres følgende endringer:

§ 1-3 nytt tredje ledd skal lyde:

Med vertikalt integrert virksomhet forstås i denne lov: Virksomhet eller en gruppe av virksomheter som utøver produksjon eller omsetning av elektrisk energi i tillegg til overføring, omforming eller fordeling av elektrisk energi (nettvirksomhet). En gruppe av virksomheter omfattes dersom det foreligger kontroll mellom virksomheter i gruppen.

Presidenten: Høyre har varslet at de ønsker å stemme imot.

V o t e r i n g :

Komiteens innstilling ble bifalt med 63 mot 13 stemmer.

(Voteringsutskrift kl. 10.51.03)

Videre var innstilt:

§ 3-3 nytt tredje ledd skal lyde:

Departementet kan fastsette nærmere bestemmelser om leveringsplikten, herunder om priser, konsesjonærens og sluttbrukernes vilkår, gjennomføring, organisering og informasjon.

§ 4-3 nytt fjerde ledd skal lyde:

Den avregningsansvarlige som nevnt i annet ledd plikter å utstede opprinnelsesgarantier for produsert elektrisk energi etter anmodning fra berettigede produsenter. Departementet gir forskrifter om utforming og gjennomføring av ordningen, herunder om berettiget produksjon, utstedelse, innhold i og innløsning av opprinnelsesgarantier, gebyr for utstedelse, rapportering og kontroll mv.

V o t e r i n g :

Komiteens innstilling ble enstemmig bifalt.

Videre var innstilt:

Ny § 4-6 skal lyde:

§ 4-6. (Krav om selskapsmessig skille)

I en vertikalt integrert virksomhet som er tillagt systemansvar etter § 5A-1 eller som har over 100 000 nettkunder, skal nettvirksomheten skilles fra virksomhet innen produksjon eller omsetning av elektrisk energi. Virksomhetene skal være organisert i selvstendige juridiske enheter. Nettvirksomheten skal ikke selv eie eller eies av enheter med virksomhet innen produksjon eller omsetning av elektrisk energi.

Presidenten: Fremskrittspartiet, Høyre og Venstre har varslet at de vil stemme imot.

V o t e r i n g :

Komiteens innstilling ble bifalt med 45 mot 33 stemmer.

(Voteringsutskrift kl. 10.51.45)

Videre var innstilt:

Ved sammenslåinger, oppkjøp mv. som utløser konsesjonsplikt etter denne lov hvor både nettvirksomhet og virksomhet innen produksjon eller omsetning av elektrisk energi inngår, kan departementet stille krav om at den vertikalt integrerte virksomheten skal organiseres som nevnt i første ledd.

Selskapsmessig skille etter første og annet ledd skal gjennomføres innen den frist departementet fastsetter.

Departementet kan gi nærmere forskrifter og fastsette vilkår om krav til selskapsmessig skille for konsesjon etter § 4-1.

Ny § 4-7 skal lyde:

§ 4-7. (Krav om funksjonelt skille)

Vertikalt integrerte virksomheter som omfattes av § 4-6 første ledd, må oppfylle krav om funksjonelt skille fastsatt i eller i medhold av denne bestemmelsen innen den frist departementet fastsetter.

Personer i ledelsen i nettvirksomheten kan ikke delta i ledelsen i virksomhet som forestår konkurranseutsatt virksomhet innenfor den vertikalt integrerte virksomheten.

Morselskap eller kontrollerende eier skal ikke gi instruksjoner til nettvirksomheten om den daglige driften eller om avgjørelser vedrørende utbygging eller oppgradering av nettet som ikke går utover fastsatte grenser for nettvirksomhetens økonomiske rammer.

Departementet kan gi nærmere forskrifter og fastsette vilkår for konsesjon etter § 4-1 om forhold som nevnt i annet og tredje ledd.

§ 7-1 tredje ledd skal lyde:

Enhver plikter å gi departementet de opplysninger av teknisk og økonomisk art som er nødvendige for utøvelse av myndighet etter denne lov. Uten hinder av lovbestemt taushetsplikt skal informasjon utleveres til EFTAs faste komité, EFTAs overvåkningsorgan eller til EU-kommisjonen når det er fremmet en begrunnet forespørsel og informasjonen er nødvendig og forholdsmessig for gjennomføringen av oppgaver pålagt gjennom EØS-avtalen.

§ 7-1 nytt fjerde ledd skal lyde:

For å fremme effektivt tilsyn med kraftmarkedet kan departementet, uten hinder av lovbestemt taushetsplikt, gi andre norske myndigheter opplysninger som er nødvendige for å fremme håndhevelsen av norsk regulering av kraftmarkedet. For å oppfylle Norges avtaleforpliktelser overfor annen stat kan departementet uten hinder av lovbestemt taushetsplikt gi energimyndighetene i andre stater som er part i EØS-avtalen opplysninger som er nødvendige for å fremme håndhevelsen av norsk eller vedkommende stats regulering av kraftmarkedet.

§ 7-1 nytt femte ledd skal lyde:

Ved utlevering av opplysninger etter tredje og fjerde ledd skal departementet stille som vilkår at opplysningene undergis taushetsplikt hos mottakeren og at opplysningene bare kan formidles videre med samtykke fra departementet, og bare for det formål som samtykket omfatter. Den opplysningene gjelder skal underrettes om viderefremming av taushetsbelagt informasjon dersom opplysningene opprinnelig er innhentet fra vedkommende, med mindre slik underretning vil motvirke formålet med de

kontroll- eller reguleringstiltak opplysningene skal tjene, eller medføre fare for at de ikke kan gjennomføres.

§ 7-1 nytt sjette ledd skal lyde:

Departementet gir forskrifter om informasjons- og taushetsplikten og om utlevering av opplysninger som nevnt i tredje, fjerde og femte ledd.

§ 7-6 annet ledd skal lyde:

Departementet kan gi de forskrifter som er nødvendig for ivaretagelse av Norges forpliktelser etter EØS-avtalen. Dette innebærer bestemmelser til gjennomføring av Europaparlaments- og rådsforordning (EF) nr. 1228/2003 av 26. juni 2003 om vilkår for adgang til nett for overføring av elektrisk kraft over landegrensene, samt bestemmelser om behandling av tvister, saksbehandlingsfrister og utsatt iverksetting av vedtak.

§ 7-7 første ledd skal lyde:

Departementet kan ilegge overtredelsesgebyr til den som forsettlig eller uaktsomt overtrer eller medvirker til overtredelse av:

1. kapittel 3 – 6, § 7-1 annet og tredje ledd første punktum eller § 7-2, samt pålegg gitt i medhold av disse bestemmelsene.
2. forskrifter eller konsesjonsvilkår gitt i medhold av bestemmelser som nevnt i nr. 1, § 7-1 sjette ledd og § 7-6, samt pålegg gitt i medhold av disse, når det er særskilt bestemt at overtredelse kan medføre overtredelsesgebyr.

II

1. Loven trer i kraft fra den tid Kongen bestemmer.
2. Vertikalt integrerte virksomheter som omfattes av § 4-6 første ledd, plikter innen 1. juli 2007 å være organisert i samsvar med kravene i §§ 4-6 og 4-7.

V o t e r i n g :

Komiteens innstilling ble enstemmig bifalt.

Presidenten: Det voteres over lovens overskrift og loven i sin helhet.

V o t e r i n g :

Lovens overskrift og loven i sin helhet ble enstemmig vedtatt.

Presidenten: Lovvedtaket vil bli sendt Lagtinget.

Votering i sak nr. 3

Komiteen hadde innstilt til Odelstinget å gjøre slikt vedtak til

l o v

om beredskapslagring av petroleumsprodukt

§ 1

For å sikre forsyningene av petroleum og petroleumsprodukt både nasjonalt og internasjonalt kan Kongen i forskrift avgjøre at den som her i landet importerer eller produserer petroleumsprodukt og biodrivstoff, pliktar å halde lager av disse produkta.

Kongen kan vidare gi nærare føresegner om

- a) kven lagringsplikta gjeld for
- b) lagringspliktige produkt
- c) omfang og oppfylling av lagringsplikta
- d) bruken av volum som skal beredskapslagrast, og
- e) reglar om rapportering og tilsyn med beredskapslagringa.

§ 2

Departementet kan krevje gebyr frå føretak for brot på lova dersom nokon som har handla på vegner av føretaket har brote føresegner gitt med heimel i denne lova. Gebyret for brot kan ikkje overstige 10 millionar kroner per vedtak. Endeleg vedtak om gebyr for brot er tvangsgrunnlag for utlegg. Dersom føretaket går til søksmål mot staten for å prøve vedtaket, kan retten prøve alle sider ved saka.

Departementet kan gi forskrift med nærare reglar om fastsetjing og gjennomføring av vedtak om gebyr for brot. Forskrifta kan innehalde reglar om oppfyllingsfrist for vedtak om gebyr for brot, rente og tilleggsgebyr dersom gebyret ikkje vert betalt ved forfall, og i særlege tilfelle høve til å avstå frå å krevje inn pålagde gebyr.

§ 3

Denne lova tek til å gjelde straks.

V o t e r i n g :

Komiteens innstilling bifaltes enstemmig.

Presidenten: Det voteres over lovens overskrift og loven i sin helhet.

V o t e r i n g :

Lovens overskrift og loven i sin helhet ble enstemmig bifalt.

Presidenten: Lovvedtaket vil bli sendt Lagtinget.

S a k n r . 4

Referat

1. (105) Lagtingets presidentskap melder at Lagtinget har antatt Odelstingets vedtak til
 1. lov om endringer i lov 25. august 1995 nr. 57 om pakkereiser (pakkereiseloven) (Besl. O. nr. 50 (2005-2006))
 2. lov om endringer i lov 18. juni 1993 nr. 109 om autorisasjon av regnskapsførere (regnskapsførereloven), lov 15. januar 1999 nr. 2 om revisjon og revisorer (revisorloven), lov 10. juni 1988 nr. 40 om

- finansieringsvirksomhet og finansinstitusjoner (finansieringsvirksomhetsloven) og enkelte andre lover (Besl. O. nr. 51 (2005-2006))
3. lov om endringer i friskoleloven og fagskoleloven (Besl. O. nr. 52 (2005-2006))
– og at lovvedtakene er sendt Kongen.
Enst.: Vedlegges protokollen
2. (106) Lov om endring i lov 6. juni 2003 nr. 39 om burettslag (Ot.prp. nr. 82 (2005-2006))
Enst.: Sendes kommunal- og forvaltningskomiteen
3. (107) Lov om målenheter, måling og normaltids (Ot.prp. nr. 81 (2005-2006))
Enst.: Sendes næringskomiteen

Møtet hevet kl. 10.55.
